

20 Ιανουαρίου 2014
Killamarch - Sheffield

Αγαπητή κυρία Δηρουλά,

Είναι καιρός που ήθελα να σας στείλω αυτή τη φωτογραφία από το κατεχόμενο Ριζοκάρπασο και συνεχώς ανέβαλλα. Είμαι στην Αγγλία εδώ κι ένα μήνα. Μου έστειλαν πριν από λίγες μέρες, από την Κύπρο, καρδιά με συρρώσεις για τον Κάλλο κ.ά. Ανάρεσα σ' αυτή βρέθηκε και το «συρρώμα» για σας, γραμμένο από την αγαπητή μου μαθήτριά στο Γυμνάσιο Ριζοκάρπασου Ελένη Συναϊνού. Το «κείμενό» της σχετίζεται με τη φωτογραφία που σας στέλνω (από την πινακίδα της τρίτης τάξης του Γυμνασίου), όπου και η φωτογραφία σας και τα δύο ποιήματα στα οποία αναφέρεται η Ελένη, μόλις 14 ετών.

Η φωτογραφία είναι του Μαΐου 2005, πρώτη σχολική χρονιά που επανειληφούργησε ~~το~~ το Ελληνικό Γυμνάσιο Ριζοκάρπασου (από 13.9.2004), το οποίο είχαν κλείσει οι τουρκικές κατοκικές αρχές με 29 χρόνια.

Αυτά τα παιδιά γεννήθηκαν εκεί και μεγάλωσαν μέσα σ' ένα ξένο γλωσσικό περιβάλλον, αλλά «κράτησαν» τη δική τους ελληνική γλώσσα με «ξιοδαύραστη» υπομονή.

Η Ελένη απεφοίτησε από το Γυμνάσιο Ριφοκαρπάσου το 2008 και στη συνέχεια σπούδασε δασκάλα στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, στη Λευκωσία. Εδώ και 3 χρόνια εργάζεται ως δασκάλα στο Δημοτικό Σχολείο Ριφοκαρπάσου. Ζει με τους εγκλωβισμένους γονείς της και διδάσκει την ελληνική γλώσσα στα λίγα παιδιά που ζουν εκεί στο χωριό της, όπου πια η πλειοψηφία των κατοίκων είναι έποικοι από την Τουρκία.

Με εκτίμηση και φιλικούς
 αιρετισμούς
 Λεύκη Ζαφειρίου

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου
 Λευκωσία